

Слово

СЕДМИЧНИК ЗА ОБЩИНТЕ
И КМЕТСТВОТА В СЕВЕРОЗАПАДА

Абонирайте
се за
Слово плюс

в клоновете на „Български пощи“
във Враца, Монтана и Видин
до 20-о число на всеки месец
ISSN 1310-9693

Абонаментът в редакцията продължава
до края на всеки месец за следващите
Нашите абонати имат еднократно право
На безплатна реклама, обява или
съобщения във вестника

КАТАЛОЖЕН № 2120

WWW.SLOVOPLUS.COM

e-mail: slovoplyus@abv.bg, slovoplus@yahoo.com

8 - 14 юли 2021, ЦЕНА 0,30 ЛВ.
ГОДИНА XXIII, БРОЙ 33, (1268) ISSN 1310 - 9693

Да защитим важните за общините инвестиции

Националната асоциация на председателите на общински съвети в Република България
проведе своето XIX Общо събрание

На 16 юни 2021 г. в Хотел „RIU Pravets Golf&SPA Resort“ - гр. Правец се проведе XIX Общо събрание на Националната асоциация на председателите на общински съвети в Република България (НАПОС-РБ). В него взеха участие 107 делегати от общо 193-ма действителни членове на Асоциацията. Сред тях бяха Яна Нинова - председател на ОбС - Мездра, и д-р Владимир Христов - председател на ОбС - Враца.

Приветствия към участниците във форума отправиха Силвия Георгиева - изпълнителен директор на Националното сдружение на общините в Република България (НСОРБ), Валя Радева - председател на Националната асоциация на секретарите на общини в Република България (НАСО РБ), проф. д-р Андрей Захариев и Красимира Германова - почетни членове на НАПОС-РБ.

„От нас се очаква да договорим

достатъчно средства за общините в новия държавен бюджет, за да гарантираме правото за достъп до публични услуги на всеки български гражданин, заяви в приветствието си Силвия Георгиева. От нас се очаква да защитим важните за общините инвестиции в оперативните програми, в механизмите за подкрепа и в Плана за възстановяване и устойчивост. От нас се очаква да разширим възможностите на общините да формират и да управляват устойчиви местни политики, да намерим верния тон в диалога с държавните институции и да съумеем да поставим неотложните въпроси за хората по места във фокуса на бъдещия Парламент.

Задачата ни към момента е с много неизвестни. В подобни ситуации именно местната власт е натоварена с огромната отговорност да съхрани стабилността и да запази нишката на разбирателството.“

Валя Радева връчи на председателя на НАПОС-РБ Венцислав Спирдонов позлатена значка на НАСО РБ за доброто сътрудничество, дългогодишно партньорство и споделени практики между двете асоциации.

Гости на събранието бяха също Силвия Даскалова - изпълнителен директор на НАСО РБ, Даниела Русева и Дочко Дочев - почетни членове на Асоциацията.

> на стр. 3

ПАРЛАМЕНТАРНИ ИЗБОРИ 11.07.2021 Г.
ИЗДАВА ЛЯВ СЪЮЗ ЗА ЧИСТА И СВЯТА РЕПУБЛИКА

**МНОГОПОЛЮСЕН СВЯТ
СИЛНА ДЪРЖАВА
ТРАДИЦИОННИ ЦЕННОСТИ**

- Приятелски отношения с Русия!
- Не на чуждото военно присъствие в България!
- България - зона на Мира!
- Безплатно лечение в държавните болници!
- Безплатно образование в държавните училища и университети!
- Справедлива данъчна система и намаляване на неравенствата!

Избори за парламент – 11 юли 2021 г.

**СИГУРНОСТ В ПРОМЯНАТА
С ГРИЖА ЗА ТЕБ**

4 **БСП**

ПАРЛАМЕНТАРНИ ИЗБОРИ
НА 11 ЮЛИ 2021

104

МОНТАНА

ДЕСИСЛАВА ВЕНЦИСЛАВОВА

ИЗДАВА НА БСП

КУПУВАНЕТО И ПРОДАВАНЕТО
НА ГЛАСОВЕ Е ПРЕСТЪПЛЕНИЕ

ПАРЛАМЕНТАРНИ
ИЗБОРИ

11 юли 2021

ГЛАСУВАЙ
С НОМЕР

17

КОАЛИЦИЯ
**ЛЯВ СЪЮЗ ЗА ЧИСТА
И СВЯТА РЕПУБЛИКА**

КУПУВАНЕТО И ПРОДАВАНЕТО НА ГЛАСОВЕ Е ПРЕСТЪПЛЕНИЕ

Коментар

БОЙКО РАЗЧИТА НА БОГА,
А НИЕ НА КОГО?!

Георги Б. ГЕОРГИЕВ

Остават два дни до изборите, но апатията расте. Общинските избори показват, че и с десет души може да се избере кмет на втория тур. А при парламентарните – такъв няма. Вътрешният министър атакува купуването на гласове, въпреки машините за гласуване. Положението е: карай да върви. Всички се плашат от трети избори след нови три месеца. Коалициите се оформиха, програмите на партиите си приличат като зайци. Всички са готови да ни оправят, въпросът е кога, как и кой?!

Георги Б. ГЕОРГИЕВ

Бойко Борисов реве на умряло, че честни избори няма да има. Всички му вярват. Човекът има богат опит във фалшифицирането. Социолозите запхтени извършват проучванията си, но ги е срам да ги обявят. А масмедиите и местните органи провеждат обучение кое копче след кое да се натиска. Пропагандистите на ГЕРБ се надпреварват да плюят БСП и всички останали. На народа му писна и взе да се отказва да гласува. Оправданията им са, че тая година са рекордно много. А Вуте си мачка капата и мърмори. Море и язе че изчакам някой ден, та всички прозорци ще се потрошат. Довчерашните коалиционни партньори на ГЕРБ от патриотичните разединени сили драпат да надвишат четирите процента. И обещават бой срещу мафиоти и се борели за високи заплати, пенсии и благоденствие, като разчитат на потресавашо мнозинство от десетина депутати.

Мая Манолова размахва юмрук на мутрите, застрашавайки да ги даде на съд с бъдещите си... десетина-петнадесет депутати?

Верен на себе си и на учиндолската политическа школа Слави Трифонов иска пълно болшинство в парламента, без да представи програма за управление, необходимите коалиционни партньори, тайнствено мълчи за бъдещата си "чалга политика", с която ще убие змея на корупцията с прашка от ластик. Неговата загадъчност крие изненади. Той очаква огромна победа от гласовете от чужбина или си мисли като анархистите, че важното е първо да се ликвидира корупционното управление на Бойко Борисов, пък после ще му мислим какво ще правим занаят на старата градска опозиция - на дуета Христо Иванов и генерал Атанасов. Надеждата е в огромната подкрепа на старата десница, която според социолозите се върти около 10 %.

Лявата многопартийна коалиция от разкайли се леви политици много добре знае, че ще ѝ трябва широка коалиция, за да управлява като премиер, нещо, което е утопия. Нинова се надява БСП тихомълком да подкрепя Слави Трифонов без персонално участие в коалицията му. При очакваното разпиляване на гласовете между няколко дузини ултра малки партийки и Манолова го подкрепя от своя страна. Слави би приел, но очертаващата му се власт без подкрепа на БСП може да се окаже невъзможна. Партиите-дребосъци с по няколко депутати лесно биха подкрепили Трифонов, ако той спечели с лозунга на Бойко Борисов "Кой дава папо, той е тато".

Турците от ДПС показваха коя е тяхната майка-родина и ще подкрепят която и да е власт, ако им гарантира спасяването на обръчите от фирми.

Загубата на Пеевски като милионер-ортак не ги плаши особено, защото "бащица Ердоган няма да ги забрави".

Слабото участие на разочарованите избиратели от десетгодишните корумпета и самозабравилия се Бойко Борисов е ясно. Обвиняваният и оплюван президент Румен Радев, който е трън в очите на Борисов, досега запазва достойнството си, а успешното обещаващо служебно правителство може да продължи да управлява честно и успешно още доста месеци, ако 46-ото народно събрание не е в състояние да състави ново успешно правителство - време обаче не само като метеорологично, но и компактно политическо време. Фалитът на "демократичната, независима и успяваща България скоро ще я направи териториално наименование.

Една сполучлива народна поговорка гласи: "Когато Господ реши да накаже някой свой грешен любимец /като Б.Б. например/, първо му взема акъла, а после парите." През Втората световна война в Русия се разпространи един перфектен виц. През една нощ жестоки бомбардировки на съветската авиация, един немски генерал, който бил ранен в главата, бил зашит набързо и евакуиран в тила. Само че като съмнало, хирурзите видели, че са забравили на операционната маса мозъка на генерала и от фронтовата болница в поделението на въпросния генерал се получила телеграма, че в суматохата мозъкът не бил включен в защития череп. Та да пристигне генерала в болницата да му го върнат. Генералът махнал с ръка и изкрещал: Аз съм генерал, на мен мозък не ми трябва.

Вицът е невероятен, но много поучителен. И у нас има един генерал, на когото мозък не му трябва, защото е божи човек и с делата си доказвал, че вицът е истина...

Генерали, управници, политици и дипломати в България има много, които в тоя виц ще видят себе си. Предизборно, че и след това.

А Бойко Борисов, който се кръсти за щяло и нещяло, е спокоен, защото винаги е подкрепян от своя патрон и гредовете му са прощавани. Но народът няма да му ги прости.

Трите разстрела на Борис Недялков

Творческата злоба на графомана Костадин Кюлюмов уби българския Ян Флеминг

Борис ЦВЕТАНОВ

"Под маската на СС" – пореден номер от библиотека „Военни приключения“, преди 50 години предизвика сензация само в град Лом. Там още помнеха най-представителния офицер от гарнизона – автора Борис Недялков.

„Беше европеец“ – чух от адвоката Каменски, защитаващ подсъдимите от Народния съд. Учудих се тогава – още бях ученик – та нали и България е в Европа?!

И пак Каменски казваше: „Винаги си знаех, че е нещо повече от офицер“. Хазайката ми Норка гледаше насълзена книгата: „Ееех! Беше единственият офицер с пелерина в града, великолепен беше... Наричаха го Бел Ами“. Тя е била една от стотиците ломчанки, въздишали по него.

През 1965 година вече втората книга „Майорът от СС“, издание на библиотека „Лъч“ с разузнавачески и приключенски романи, се превърна тутакси в бестселър. Фантастичният 50-хиляден тираж изчезна яко дим за една седмица.

Цяла България четеше „спомените на българин разузнавач от Втората световна война“, както пишеше в подзаглавието.

И фантазията на Ян Флеминг не би могла да роди подвига на Недялков: взривяване на 6 милиона тона последен резерв бензин на Третия райх в центъра на Австрия и с това да съкрати поне с две-три седмици най-голямата световна касапница.

Време е за новите поколения, които не са чували за майора от СС, да кажем това-онова за него.

24-годишният капитан Борис Недялков попада в немски плен в боеве край Видин. Бесят го. Сръбски партизани го свалят от въжето, живее втори живот благодарение на една сръбкиня.

Немците го пленяват отново. Той бяга с френски разузнавач, с който попадат на дражевисти. Заради перфектния си немски (учил е право във Виена, б. а.) е приет във Втори Югоизточен фронт на Вермахта.

Завършва диверсионна школа във Виена, получава чин щурмбанфюрер. Изпратен с диверсионна задача в България, той се свързва със съветското разузнаване. Когато по-късно отива в Австрия, вече като майор от СС, Херман Норман извършва едни от най-смелите диверсионни акции на чекистите – взривявайки, както вече споменахме, последните тонове гориво на Райха.

Името на Борис Недялков става легенда.

Офицюзът на Михайловградски окръг (дн. Монтана) „Септемврийско слово“ прави нещо безпрецедентно в историята на нашата преса – започва да печата в подлистници вече издадена книга. Тиражът му скача фантастично.

Нещо повече – като земляк Борис Недялков депозира третата си книга „Мъгла над Лондон“ в редакцията и на читателите на „Септемврийско слово“ е съобщена привилегията първи да я четат. Там, то се знае, неотразимият Херман Норман щеше да се сражава в мъгливия Албион с подли агенти на „Сикрет сървиз“, взели под крилото си нацистки военнопръстпници.

И изведнъж всичко свършва. „Мъгла над Лондон“ никога не вижда бял свят – нито в подлистници, нито като книга. В началото на седемдесетте години на миналия век редакторът Никола Намерански все още пазеше ръкописа, дълбоко скрит в едно чекмедже.

Над името на Борис Недялков надвисва не мъгла, а черният гриф „Табу“!

Петсерийният филм „С пагоните на дявола“, който се появи през 1967 г. уж по романа (в титрите Борис Недялков не фигурираше като сценарист, какъвто никой не е бил), беше някаква имитация...

След двадесет години забравя ветерани от Съюза на журналистите се опитаха да върнат духа на вече два пъти разстреляния (не брoим бесенето) разузнавач и той тежко болен изпя лебедовата си песен на няколко срещи в клубовете на журналистите в страната.

Нещо се беше случило.

Да започнем от там, където свършва „Майорът от СС“ – щурмбанфюрерът Херман Норман попада в английски плен, започва одисеята му из лабиринтите на „Сикрет сървиз“, за която той е находка.

Впрочем Борис Недялков смяташе, че никакъв преход от гореща към студена война не е имало – за невидимия фронт тя нито е свършвала, нито е започвала. Свързва се с Москва, работи сред бивши военнопръстпници, взети под крилото на Лондон... Но по необяснимата логика на тайните служби мисията му е прекъсната.

Той се връща в България в разгара на лова на вещици.

Следват логичните доноси и пребиваване по веригата лагери, изселвания, докато достойният мъж на Христова възраст, почти завършилият в Австрия юрист, достойният офицер, е натикан в металургичните цехове на ДМЗ „Ленин“ в Перник.

Но тук ще стане дума за ликвидирания писател Борис Недялков, който след новия документален роман „Мъгла над Лондон“ логично щеше да продължи като баща на българския Джеймс Бонд, доста по-атрактивен от Емил Боев...

Сериалът „С пагоните на дявола“ съблича малко и голямо пред екрана

Но след убийството му по време на лова на вещици беше убит за втори път.

След появата на „Майорът от СС“ Борис Недялков посреща самопоканил се гост – полковника от ДС Костадин Кюлюмов. „Твоят Борис Недялков – казва полковникът, – може да стане българският Джеймс Бонд, но му трябва и моето име“. Отговорът е: „Няма „моят Борис Недялков“, Борис Недялков съм аз“.

Съветският проводник на догматизма се усмихва: „Измишльотини!“! Борис Недялков отива до стената, отваря таен сейф и измъква трофеен „Валтер“. Гостът му е пребледнял, а той му се усмихва: „Не бой се, де! Измишльотина... Сега се пръждосвай!“.

Недялков е наивник като всеки добър човек, не знае силата на злобата. Около Кюлюмов вече са изгорели Стефан Гечев, анатемосан е дори Слав Георгиев Караславов заради романа си „Троянски кон“, защото агент на ЦРУ там се оказва офицер от Народната армия...

Кюлюмов дори и днес минава за един от сценаристите на хитовия сериал „На всеки километър“, но не е написал нито ред. Затова пък наглостта му стига до там, че след промените да се прави на репресиран и да дрънка простотии, че министър Ангел Солаков му бил забранил да участва във втория сезон...

В средата на шестдесетте Кюлюмов намира писателя Евгени Константинов, тръсва му „Майорът от СС“ и му нарежда: „Пиши сценарий за сериал, слагай ме сценарист, на Недялков много му здраве, говорил съм с него“.

Филмът се оказва пълна имитация. Недялков пристига в киноцентъра с изваден пищов и гони из коридорите вездесъщия полковник. Евгени Константинов, честен човек, разбира, че е подведен, скъсва с Кюлюмов, но на царя на доносниците това не му е достатъчно и анатемосва разписания за печат сборник разкази на писателя „Фантомът на София“, който така и не вижда бял свят.

Междувременно се осъществява мечтата на Кюлюмов за душегубката на дисиденти по съветски образец – Шести отдел. В черния списък сред първите, подлежащи на духовно ликвидиране, е Борис Недялков.

Но за Борис Недялков и вторият разстрел е недостатъчен. Четири десетилетия след разказаното, един измислен генерал, ликвидатор на българското разузнаване, чуждият на разузнавателната общност Бригадир Аспарухов го разстреля за трети път.

Тази безличност, който с гордост години наред твърдеше, че още в първия си работен ден уволнил десетки началници на отдели в едно от най-добрите разузнавания в света, посегна освен на живите, но и на легендите.

„Цялата някогашна патаклама около майора от СС е менте. Въпросният Недялков е мизерен самозванец. На времето бяха правени проверки във висшите етажи на КГБ в СССР и не бе открит такъв разузнавач... А филмът беше една излагация“ – заяви Бригадир. Само дето улиците опустяваха, телевизорите се брояха на пръсти и холовете на тези, които ги имаха, се превръщаха в малки квартални кинозалони, когато даваха „С пагоните на дявола“.

А от времето на „Под маската на СС“ на врата на Борис Недялков бе останал един страшен белег. Не са менте и думите на Николай Мишляков, редактор на „Майорът от СС“.

В наши дни синът му Свилен разказа: „Недялков посещаваше баща ми. Имаше дълги препирни, беше нервен и припрян, държеше на всеки абзац“. Мишляков споделя със сина си, че не може да е измислено всичко – цялата конструкция в написаното е била напълно достоверна, споменаваните адреси и имена – също. В крайна сметка тогавашната държавна машина не току-така удостоява Борис Недялков с орден „Девети септември“ с мечове. В онова време това означаваше много.

Да защитим важните за общините инвестиции

> от стр. 1

„НАПОС-РБ трябва да наблегне на политиките по децентрализация, подчерта при представянето на Отчета за дейността на Управителния съвет (УС) на Асоциацията през 2020 г. нейният председател Венцислав Спирдонов. Местната власт е най-близо до хората, но за да могат да се решават бързо и качествено проблемите е необходима финансова и институционална децентрализация. Проведена по правилен начин, тя ще спре обезлюдяването на перифериите, ще доведе до силно участие на гражданите и ще повиши силата на местната власт.

Сигурен съм, че с общите усилия на НАПОС-РБ, НСОСРБ, НАСО РБ и Националното сдружение на кметовете на малки общини и кметски наместници най-накрая ще има положителен резултат в тази насока“, каза в заключение Спирдонов.

„Въпреки трудностите, наложени от ограниченията, свързани с пандемията от Covid-19, работата на Асоциацията беше добре организирана и ефективна, което се потвърждава както от данните, съдържащи се в Отчета на Управителния съвет за дейността на НАПОС-РБ за 2020 г., така и от констатираното доброто финансово състояние на Асоциацията“, заяви при представянето на Отчета за дейността на Контролния съвет (КС) на НАПОС-РБ през миналата година Димитър Митев, член на КС на Асоциацията. Единствената препоръка, която Контролният съвет може да отправи към ръководството на НАПОС-РБ, е да се повишат усилията по събираемостта на годишния членски внос.“

Общото събрание прие Отчета за дейността на УС на НАПОС-РБ през 2020 г., Отчета за дейността на КС през миналата година и Годишния финансов отчет за изпълнението на бюджета на Асоциацията през 2020 г. Приет бе и Бюджет 2021, чиято приходна част е в размер на приблизително 240 000 лв., в т. ч. около 123 хил. лв. преходен остатък от миналата година.

Общото събрание прие допълнения в Устава на НАПОС-РБ, които регламентират провеждането на заседания на УС и на КС чрез видеоконференция при обявени извънредно положение, бедствено положение, извънредна епидемична обстановка или кризисна ситуация, засягащи територията на страната или част от нея, и когато въведените мерки и наложените ограничения, свързани с тях, не позволяват или затрудняват провеждането на присъствени заседания.

Поради предсрочно прекратяване на правомощията на Красимир Минчев - председател на ОбС - Шумен, Мая Димитрова - председател на ОбС - Добрич и Ешереф Ешереф - председател на ОбС - Руен, Общото събрание освободи първите двама от УС на Асоциацията, а третия - от КС, и избра за членове на Управителния съвет д-р Кристиан Кирилов - председател на ОбС - Свищов и Николай Колев - председател на ОбС - Балчик, а за член на Контролния съвет - Хасан Хасан - председател на ОбС - Руен.

По време на форума доц. д-р Станимир Андонов и д-р Николай Николов представиха новата магистърска програма на Висшето училище по мениджмънт „Борба с корупцията и конфликта на интереси - юридически и икономически аспекти“.

Ден на кмета в Мездра

Дискутираха сметосъбирането и сметоизвозването на битовите отпадъци по селата

Оптимизиране на системата за сметосъбиране и сметоизвозване на твърдите битови отпадъци в съставните села на общината - тази тема беше дискутирана на традиционния Ден на кмета, който се проведе в Мездра.

Кметът Иван Аспарухов настоя кметовете и кметските наместници на населени места да окажат пълно съдействие на назначената за целта комисион, която ще определи на кои улици да бъдат поставени метални контейнери и на кои места индивидуални кофи за смет, разпределени по селата след започналата подмяна на старите съдове в гр. Мездра с пластмасови контейнери тип „Бобър“ и с пластмасови кофи. Приоритетно те ще бъдат разположени в планинските селища като Очиндол, Зверино, Игнатица и др.

Целта е да се оптимизира графикът за сметосъбирането в селата, извършвано от Общинско предприятие „Чистота“ и, в крайна сметка, да се подобри чистота в населените места. В тази връзка Аспарухов за пореден път обърна внимание на селските кметове да засилят своята контролна дейност по отношение на нерегламентираните сметища, които след като бъдат премахнати отново се използват от недобросъвестни граждани, за да си изхвърлят боклука.

На срещата беше обсъден и въпросът с общите работници, отпуснати от Община Мездра на кметствата. Аспарухов посъветва своите колеги да уплътнят тяхната работа и който не си върши работата веднага да бъде освободен, за да се назначат хора, които искат да работят.

В хода на дискусиата стана ясно, че след изтичане на срока за обжалване на обществените поръчки от началото на месец юли ще започне изпълнението на обектите, включени в Инвестиционната програма на Община Мездра за 2021 г.

Ив. Аспарухов

Петровден в Белоградчик

На Петровден, Белоградчик тържествено отбеляза празника на Светите Първоапостоли Петър и Павел, избрани за патрон на града под скалите.

На тържеството присъстваха: Огнян Асенов – областен управител на област Видин, Шишман Чаушев – зам. областен управител на област Видин, Видински митрополит Даниил и духовенство от Видинска епархия, Станислав Анастасов – зам. председател на ДПС, Боян Минков – председател на Общински съвет Белоградчик, Филип Попов – кандидат за народен представител от БСП, Ангел Джуниински – почетен гражданин на града, кметове на кметства, директори на институции и управители на социални услуги.

С изпълненията на Духов оркестър Белоградчик, започна празничната програма. Тържествен водосвет и благослов бе отслужен от Видински митрополит Даниил и духовенство от Видинска епархия.

Инж. Борис Николов – кмет на община Белоградчик приветства присъстващите с добре дошли на празника на града, след което бяха връчени грамоти на местната болница, Филиала на спешна медицинска помощ, общо-практикуващите лекари и „Домашен социален патронаж“ за проявена висока отговорност, професионализъм и все-

отдайност при работа в условията на Covid-19. Грамоти за професионална работа при обучението от разстояние бяха връчени и на образователните институции.

Петровският ден продължи с празнична програма на деца от Детска градина „Иглика“ и деца и ученици от Вокална група „Звънчета“ и „Школа за народни танци“ към Детски комплекс – Белоградчик.

За доброто настроение на участниците в празника гостува и Берковската духовна музика.

СИГУРНОСТ В ПРОМЯНАТА С ГРИЖА ЗА ТЕБ

4 **БСП**

ПАРЛАМЕНТАРНИ ИЗБОРИ НА 11 ЮЛИ 2021

КОРНЕЛИЯ НИНОВА

КУПУВАНЕТО И ПРОДАВАНЕТО НА ГЛАСОВЕ Е ПРЕСТЪПЛЕНИЕ

СИГУРНОСТ В ПРОМЯНАТА С ГРИЖА ЗА ТЕБ

4 **БСП**

ПАРЛАМЕНТАРНИ ИЗБОРИ НА 11 ЮЛИ 2021

104

ДЕСИСЛАВА ВЕНЦИСЛАВОВА

КУПУВАНЕТО И ПРОДАВАНЕТО НА ГЛАСОВЕ Е ПРЕСТЪПЛЕНИЕ

ПАРЛАМЕНТАРНИ ИЗБОРИ

ГЛАСУВАЙ С НОМЕР **17**

11 юли 2021

ЛЯВ СЪЮЗ ЗА ЧИСТА И СВЯТА РЕПУБЛИКА

КУПУВАНЕТО И ПРОДАВАНЕТО НА ГЛАСОВЕ Е ПРЕСТЪПЛЕНИЕ

В Оряхово отбелязаха Международния ден на река Дунав

Под мотото „Надежда по Дунав“, град Оряхово отбеляза Международния ден на река Дунав. Мероприятието бе организирано от Община Оряхово и Център за подкрепа за личностно развитие – Общински детски комплекс „Людмила Живкова“ -Оряхово.

Деца и младежи от клуб „Изобразително изкуство“ и клуб „Европейски диалог“ изработиха лодки с послания и флагове на страните през които преминава река Дунав и нейните притоци, това са държавите, които членуват в Международната комисия за опазване на река Дунав. По-късно, на празника участниците пуснаха лодките по реката, като символ на приятелството и сътрудничеството между държавите. Мероприятието бе подкрепено от посланиците на 12 държави, чийто посолства са в България – посолство на :

Германия, Австрия, Словакия, Унгария, Хърватия, Сърбия, Молдова, Украйна, Чехия, Босна и Херцеговина, Черна гора. Подкрепата на посланиците бе изпратено кратко видео обръщение към участници, жители и гости на град Оряхово.

Фирма КРОС в Монтана произведе колело по модел на посланика на Индонезия

Колело по специален модел получи посланикът на Индонезия в България Иуан Богананта като подарък от кмета на Монтана. Дипломатът гостува в града по повод празника Свети Дух.

Богананта бе посрещнат от кмета Златко Живков и запознат с историята на сътрудничеството между Монтана и индонезийския град Суракарта, остров Ява. Партньорският договор между двата града изтече преди три години. Тогава кмет на индонезийския град бе Джоко Уидодо – днес президент на Индонезия.

Посланик Богананта изрази надеждите си това сътрудничество да продължи. Той предложи община Монтана да участва със свой щанд на индонезийския фестивал на културата, който ще се проведе на 25 септември в София. Събитието се организира по повод 65 години дипломатически отношения между България и Индонезия.

Дипломатът покани кмета Живков на онлайн икономически форум, който се организира от посолството следващия месец.

При посещението си в Монтана Богананта посети фирмите КРОС и БКК в Монтана.

Малкият голям шампион на България по шахмат е Велислав Захариев от Берковица

Шестгодишният Велислав Захариев от Берковица завоюва титлата Шампион на България по класически шахмат! На проведени се Държавни индивидуални първенства за момчета и момичета до 8 и до 10 години в Априлци, нашето момче, което е състезател на Шахматен клуб „Елит“, се представи фантастично в групата на 8-годишните. Едва шестгодишен, той предизвика фурор, като поведе от самото начало и не изпусна водачеството до последния кръг. Досега толкова впечатляващ резултат не е постигнат от дете на такава възраст в близо 20-годишната история на първенствата при малките момчета. Велислав спечели 6 от партиите си, като допусна само едно реми и стана едноличен победител. Резултатите са налице благодарение на таланта и труда в подготовката на малкия шампион. Българският шахмат е жив, докато имаме деца като Вели от Берковица!

Свободата

В началото е триагата “Свобода, равенство, братство”. Какво дръзко предизвикателство към една погребба на света, която изглежда вековечна и се има за божествена! После времето замени равенството и братството със справедливост и солидарност.

Но! Една дума остана неизменна. СВОБОДАТА!

Свободата е незаменима. Най-безценната ценност. Най-похищаваната. Най-жертваната. Най-саможертвената. Най-нетърпимата, най-непоносимата за всяка тирания.

Свободата няма еквивалент. Както животът, човешкият живот няма еквивалент. Свобода или смърт. Това е.

Свободата синоними няма. Има само антиподи.

След 20 юли (2 август) 1891 г. в официоза на Стамболов - в. "Свобода" (каква ирония!), кратка дописка уведомява почитаемото гражданство, че на Бузлуджа се събрали "група дечурлига" и основали социалистическата партия. И коментар: "Че как не се намери някой умен чиял да каже на тези млади хора да отидат къде Варна да си изстудят разгорещените мозъци!"...

Безобидна насмешка. Твърде скоро "Свобода" ("тая бясна газета", по думите на П.Р. Славейков) ще развърже змийския си език: "предатели, изменници, чужди оръдия, буболечки, черни души, глупци, пачаври, нахални момчета, кречетала, кокалановци, кокончета, пръдльовци, ябанджийски псета, мръсници, безчестници, регреси, мании, грандомани, въртоглави, шайка развалени дечурлига, изпъдени за социализъм ученици, политически пичове"...

Хонорарите на "Свобода" са тъй тлъсти, че приличат на подкупи. Не приличат. Те са подкупи. Стамболов е първият български политик, който купува вестници и журналисти с т.нар. змийски фондове. А някогашният революционер Захарий Стоянов пише във вестника на някогашния революционер Стефан Стамболов най-срамните си изречения: "Ако Ботйов и Левски живеяха, те щяха да бъдат най-щастливи, ако се удостояха да бъдат адютанти на нашия смел и благороден княз Фердинанд"...

Има хора, които плащат за Свободата. С живота си. И има други, които плащат със Свободата. Разменят я. За слава и почести, за дебел портфейл, пълна гуша, меко кресло и висок пост... Който днес плаща със Свободата, утре ще й скове бесилката... "Змийските фондове" никога не свършват. Те са неизчерпаеми.

Похитената "свобода" лакейства, обслужва, прислужва, угодничи, поддаква, пее дитирамби, венцехвали в захлас несъществуващите благоденствия и подвизи на вожда, целува ръцете, краката и други свещени телесни части на всеки овластен безграмотник, на всяко овластено невежество, на всяко овластено нищожество, на всеки овластен мракобес, мародер, подлец, лъжец, измамник, бездарник, който си въобразява, че е предводител на нещо, каквото и да е то, но най-вече - на народа, щото си мисли, че народът е овца. И твърди, че чува гласа народен, но чува само собствения си глас. Това "цивилизовано чудовище, този напарфюмиран изрод" (казва Маркс) клевети, ругае, позори, мърси и псува истерично и вулгарно всеки, който може и знае.

Свободата тези работи не ги умее. Няма ги тез кърсофраджийски таланти, маниери и маймунджулци на партийните и медийни еснафи, на политическите бакали, сутеньори, куртизанки, държанки, мутреси, метреси, мазноги, мамелюци, тартюфи, клакьори, челобитници, опричници, наемници, амбулантни търговци, контрабандисти и черносотници всякакви.

Свободата не търпи лъжи, измами, интриги, подлост, предателства, мерзости, ласкателства, словоблудия, фарисейщини и велзевулства.

Велислава ДЪРЕВА

Свободата е непригодна за обслужващ персонал. На каквото и да е. На когото и да е.

Свободата не владее изкуството днес да говори едно, утре - обратно, вдругиден - нещо трето, четвърто, пето и десето.

Свободата не пише и не изрича думи, които не мисли.

Свободата не понася никаква тирания, никакъв диктат, никакво самовластие, никакво всевластие. Никакво и ничие. Още по-малко - на глупостта и простацината.

Свободата не хленчи, не мрънка, не се умилква, за снизхождение не моли, рушвети не чака, подаяния не проси, подкупи не приема.

Свободата не мълчи, когато вижда злото народно, и не го чака да порасне, че да убие народа.

Свободата не стърчи като напльончен пръст, та да улови политическия повей, белким се уреди, че да кротне...

Свободата не копнее да я допуснат в будоара на парите или в слугинската стая на ръководната лъжа. Раболепието е срам, сервилността - порок, за проститутки не ми се говори...

Свободата не е фирма, предназначена за разграбване. Нито табела, нито значка, боцната на ревера на някое фюрерче или дученце.

Свободата е на върха на бойното копие и главно - на върха на перото. Свободата на Словото, на Съвестта, на Мисълта! Свободата да отстояваш принципи, позиции, убеждения, идеи, идеали. Въпреки!

Свободата! Тя е човешка, гражданска, политическа, творческа, вероизповедна, народна, национална, държавна.

Тиранията има слуги, лакеи, угодници, наемници, момчета за мръсни поръчки, глутница тролове, кучета-пазачи, надзиратели, биячи, бухалки, бесилки, гилотини, куршуми, инквизитори, екзекутори, главорези... И "змийски фондове"... Цял змиряник!

Свободата има апостоли, рицари, светци, герои, мъченици, въстаници, антифашисти, ремсисти, поети, публицисти. Нашите безсмъртници. Посечени, обесени, разстреляни, нанизани на щикове, изгорени живи, удушени, захвърлени в канавки, оврази, пресъхнали кладенци...

Кървав стълб от бляскави, свещени имена! Те ни гледат. И ни виждат. Вижда ни всевиждащото око на Гео. Минава Хербст с неговата черна филцова широкопола шапка с черна копринена кордела. И Вапцаров допуща последната цигара, останала в ламаринената табакерка... Те за Свободата погинаха. Не за власт, не за жълтото паве, не за кефа на самовлюбени партийни велможи, не за равнодушния плач на тълпите, още по-малко - за жреците на историческата безпаметност и забрава.

Свободата - това е дързост, кураж, постоянство, великодушие, благородство, саможертва, себеотрицание, честност, почтеност, достойнство, достолепие, истинност, искреност, морал, нравственост, етика, човеколюбие, братство, другарство, демокрация, вишегласие, знание, познание, духовност, култура, мъдрост, интелект, просвещение, родолюбие, възпитание, памет, съпричастие, солидарност, безкористност, бъдеще, възход, възвисяване, устрем, знаме, песен, стих...

Свободата е талант.

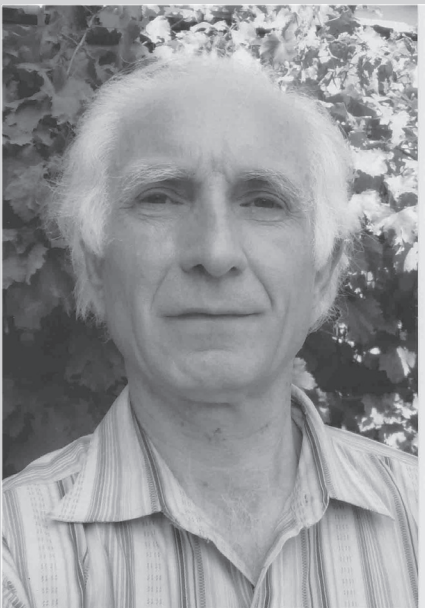
Може да имаш всичките богатства на света.

И всичката власт под слънцето.

И всичката слава и почести, и ордени даже.

Ако нямаш Свобода - нищо нямаш. Ти си никои. И нищо.

От в. "Дума"

Епиграми

Димо ТРОЯНОВ

Депутат

Той от мандат след мандат ставаше все по-богат. Затова се не спира да е там в келепира!

Цел

Всички политици се борят за народния вот, за да постигнат благоденствие за своя живот!

Шоумен – политик

Безобидно беше шоуто му на екрана, ама много вредно в политиката то стана!

Лицемери

Различна в политиката е тяхната позиция, но интереси лични ги събраха в коалиция!

Новите на власт

Вместо да започнат грешките им да оправят, с ярост по виновните се втурнаха да лаят!

Наглост

След като до шията се е оплескал с кал, петно на друг да критикува е захванал!

Политическа басня

Групата от вълци срещу вълк завиха и така на поста му се настаниха!

Беда

След избори е винаги в това бедата, че недостойни управляват ни страната!

Метафора

Отрязаха на октопода главата, но зловещо са му живи пипалата!

Следизборна орисия

Явно че народът хич не разбира какво е за него добро, след като грешно пак е избрал от многото най-голямото зло!

Възможно и невъзможно

С насилието може да наложат поведение, ама не и да променят човешкото съзнание!

Безнадеждност

Светлото бъдеще, както изглежда, и аз да го видя – нямам надежда!

Предназначение

Хуморът е весело настроение, а сатирата – горчиво лечение!

Сентенция

С годините изтича бавно младостта, но мястото ѝ се запълва с мъдростта.

Тест за добротата

Че безкористна е добротата може да повярват, ако добродетелите ѝ не се самоизтъкват.

Неоспоримо

Ясно е, че всички титли и награди – са суетните в живота ни фасади, а в историята диря да оставим – нещо талантливо трябва да направим!

Из книгата „Тайните подземия на България“ – част шестнадесета

КОЖЕНИЯТ ТЕФТЕР

Продължение от миналия брой

Милан МИЛАНОВ

– Момент, Любо, трябва да изясним...– прекъснах разказа и докторът вдигна вежди като ми показа, че иска да разбере какво имам предвид. – Любо, ти каза, че чертежът за пещерите не бил взет, тъй като мастилото било избледняло. А как се е запазило писмото?

– Прав си, пропускът е мой – извини се докторът и поясни: – Рибарят навярно дълго време е пазил изповедта и чертежа, ходил е да търси пещерите, защото те били не една, а четири, не ги открил и един ден забелязал, че мастилото избледнява. За да запази изповедта, я преписал наново и по всяка вероятност не намерил за нужно да пречертае чертежа. Прадядо пък преписал преписа, дядо също, следващият бил татко и накрая аз. Това е историята, приятелю мой. Не пропускаш нищо...

– Професионален недъг – казах и отпих от кафето. – Но май има още нещо, което пропускаш?

– Хвана ме – възкликна Любо и подаде ръка за „дай пет“. Плеснах с удоволствие дланта му и търпеливо зачаках да обясни какво е забравил да ми сподели.

– Имам и разказа на рибаря, който подробно описва как по обясненията на пирата може да се издири пещерата. Но написаното, което сега четеш и разказа на рибаря съм занесъл за съхранение на село. Нямам намерение да крия нищо от теб. Разбира се, че ще ти ги дам.

– В такъв случай, имам предложение – изказах да видя живинката, която се появи в очите му и допълних: – Какво ще кажеш, да посетим залива, а, Любомире? Познавам местността, нали съм от този край. Ходил съм поне пет-шест пъти до залива.

– О, с удоволствие. Само кажи кога и тръгваме...

ВРАТАТА

... Уморително, твърде уморително е да се изкачваш и слизаш по варовитите мелнишки скали, да търсиш пипнешком белези за входове на пещери, още повече, да се пазиш никой да не те усети, чуе и види. А казармата в Мелник е пълна с войници, но добре е. че сградите им са до самия град и отгоре, макар и при лунна светлина, се вижда какво долу върши аскерът и могат да се вземат предпазни мерки. Въпреки опасностите, успяхме да изпълним поръчката, която Господ ми нареди да сторим в две от тайните мелнишки пещери. Щом свършихме делото, зазидрахме входовете и вечерта напуснахме скалите. Докато се спускахме от височините надолу към Мелник, виждахме как прозорците на къщите просветват в бледа жълтеникава светлина, сякаш запалени свещи горят далеко в нощта. Тръгнахме към баира на село Ятаджик, където Господ пожела да открием и възстановим повреден вход на древна пещера, в която имало запазени важни неща от миналото. Преминахме бързо покрай придошлите води на реката и като се заизкачвахме по баира, гласът на Господ ме напътстваше, казваше ми по кои пътеки да минем и как да стигнем до скалата, в която има пещера. Дълъг беше пътят, но вървахме бодри по козите пътеки, не се уморявахме и чакахме мига, когато ще достигнем пещерата. А гората, обрасла с високи дъбови дървета, старателно криеше закътаните в нея тайни и не позволяваше така бързо да проникнем в тях.

Но ние с гората сме побратими и докато се провирахме през дърветата, изведнъж пред нас видяхме скалата. Огромна, сивкава на цвят, наъбена откъм върха и встрани, а отпред – полуразбита камена стена, наподобяваща на вдълбана широка врата. Застанахме пред скалата, свалихме торбите и оръжията на земята и се зачудихме на майсторската работа на ония, що са из-работили входа. Той си е част от скалата, направен е така, сякаш самата природа го е сътворила, ала истината е друга. Разгледахме полуразрушения скален вход, през който спокойно можеше да се влезе в пещерата, ала бе твърде тъмно, та като надникнахме, не успяхме да видим какво има вътре.

Разбитият вход наистина се нуждаеше от сериозна поправка, и като се чудех как ще го поправим отново чух гласа на Господ, който ми даваше наставления. Каза, че трябва да разкопаем един метър в долния ляв край до входа, където в метална кутия, зазидана в земята, ще открием механизъм. Обясни какво да сторя с механизма и след като изпълним задачата, преди да си тръгнем отново да го заровим. Така и направихме по-късно. Разкопахме земята, открихме сребрист метален механизъм и щом превъртах ръчката по цифрите, които ми продиктува Господ, чу се шум из под земята. Чу се като влачене на тежки вериги, а скалният вход, макар и полуразрушен, бавно взе да потъва

надолу и се разкри цялата пещера. Макар слънцето да бе тръгнало на запад и слънчевите лъчи да осветяваха пещерата, тя тъмнееше.

Не бързахме да влезнем. Изчакахме цял час да видим

дали някое животно не се е скрило в нея и като не излезе нищо, запалихме фенерите и влязохме вътре. Огромната пещера беше празна, но аз вече знаех, че в края ѝ се намира скрит механизъм, който отваря друга врата към голямо подземие. Открих го, сторих нужното и сред каменната стена се показа отвор. Влезнахме в друг тунел, откъдето по много каменни стъпала се спуснахме дълбоко надолу и влязохме в голямо по-мещение, днес бих го нарекъл хангар. Не влизахме за първи път в подземни съкровищници, но тази не приличаше на другите. Тук не се съхраняваха ценни предмети, подредени в монтирани по стените шкафове, от злато, сребро, диаманти или кристали. Нямахме книги, ни свитъци, ни карти. Само странни непознати машини, наподобяващи по форма на видимите в небето НЛО, на бронирани пумпали, и роботи с различна големина. В отделна широка ниша към хангара имаше складирани двуметрови колби, пълни с различни по цвят течности, метални модули със сребрист блясък и съдове, които бих оприличил на варели. В дъното на огромния хангар имаше издигната спираловидна конструкция, идеща някъде отдолу и водеща към повърхността. за която бих казал, че тази структура бе

подобна на съвременен многоетажен подземен гараж.

Не знаехме какво има на долното ниво, но не проявихме и интерес да разберем, а запретнахме ръкави и се хванахме на работа. Спазвахме дадените указания и работата вървеше. Отворихме запечатаните варели и от тях извадихме петдесетина пакета със синкава мека смес, приличаща на цимент, поставихме я на земята и зачакахме нови указания. Не се изненадахме от това, което се случи, защото и друг път сме имали досег с механизирани машини. Два големи робота изведнъж се раздвижиха и тръгнаха към пакетите с

циментовата смес. Взеха пакетите, натовариха ги на един от пумпалите и поеха по рампата нагоре. Тръгнахме след тях и като се изкачихме, видяхме, че сме отново в пещерата, но бяхме влезли през друг вход. Роботите, застанали откъм вътрешната страна на пещерата, бяха вдигнали част от разрушената стена-врата и почнаха да я надграждат със сместа. Не ползваха ни лопати, ни мистрии ни никакви уреди за изграждането ѝ. Поставяха с металните си ръце сместа върху разрушените места, тя набъбваше, засъхваше мигновено и се издигаше нагоре. За по-малко от четвърт час вратата беше издигната и пещерата затворена. Роботите огледаха направеното, сетне отново спуснаха вратата, отвориха входа на пещерата, бавно се завърнаха в хангара и заеха местата си.

Прочетох внимателно написаното, но върху монитора нямаше повече текст и учудено погледнах Любомир.

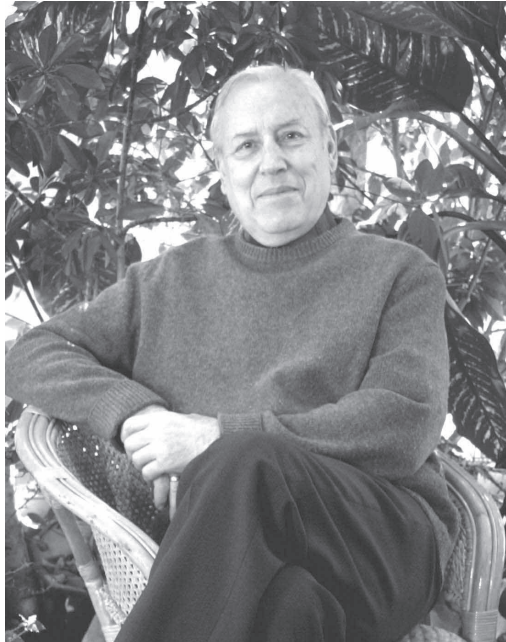
– Не се притеснявай, текстът продължава – поясни той, – но първо исках да чуя мнението ти за роботите. Звучи фантастично, нали? Ето, едно от нещата, които не посмях да споделя с други...

– Аз също съм писал за роботи. Не разкриваш нищо ново. И Кръстю Пулев пише за механични предмети, открити в подземията, както и за притежавани от него два робота, взети от катастрофирани НЛО.

– Така е, но въпреки всичко за съвременните хора миналото звучи фантастично. Надявам се един ден археолозите да успеят да отворят „вратата“ на пещерата в Маджарово и видят роботите...

– Скалата с „вратата“ е известна. Можеш да я видиш публикувана в интернет – казах аз и замълчах. – Може би ние двамата с теб ще разкопаем...

Докторът въздъхна, посегна към чашата с кафе, видя, че е празна и неохотно я остави върху подложката.

Продължава в следващия брой

68 служители на ОДМВР Монтана с награди по случай професионалния празник

В навечерието на професионалния празник на служителите на МВР – 5 юли, в ОДМВР Монтана бе проведено тържествено събрание. Високи отличия получиха 68 служители на ОДМВР Монтана и РДПБЗН Монтана.

Зам.-директорът комисар Даниел Псалтиров връчи лично на 5-ма криминалисти от РУ Монтана наградите от името на директора ст. комисар Красимир Кирилов. Те получават „писмена похвала“ за работата си по разкриване на тежки криминални престъпления на територията на полицейското управление, както и за предотвратяване на разпространението на наркотични вещества с разкриването на наркооранжерията в с. Говежда, общ. Георги Дамяново. Комисар Псалтиров благодари на всички редови служители, които ежедневно изпълняват служебните си задължения, жертвайки личното си време и интереси, за да бъдат в помощ и подкрепа на гражданите, въпреки трудните ситуации през изминалата година. По случай професионалния празник, както и за постигнати високи резултати и съществен принос при изпълнението на конкретна професионална задача, ст. комисар Красимир Кирилов е присъдил награди „писмена похвала“ на още 53 служители от областната дирекция.

Областният управител на Монтана г-н Валери Димитров също поздрави служителите по случай празника и изказа увереност, че като мъже и жени на честта и храбростта те ще продължават да се справят с не-

чакваните и непознати предизвикателства на времето, изпълнявайки отговорно и всеотдайно хуманния си дълг. Г-н Димитров пожела здраве и благополучие на всички свои бивши колеги, призова ги да бъдат горди с професията и да отстояват нейните принципи. От името на Областна администрация – Монтана той връчи плакет, грамота и бутилка червено вино на криминалиста Ивайло Стефанов от ОДМВР Монтана.

В приветствието си към служителите на ОДМВР Монтана кметът на община Монтана г-н Златко Живков изтъкна, че многократно е подпомагал органите на МВР с материални активи – коли, офиси, бензин и резервни части и се ангажира да подкрепи реновирането на обществени сгради, в които се помещават структури на МВР в гр. Монтана – сградата на областната дирекция и по възможност на РДПБЗН Монтана и на ЗЖУ Монтана. Възможностите за финансиране се предвиждат в Плана за възстановяване и устойчивост, където една от опциите е реновиране, саниране и възстановяване на важни обществени сгради. По традиция и тази година г-н Златко Живков връчи награда на полицейски служител от името на община Монтана – за професионално изпълнение на служебните си задължения през годината плазмен телевизор „Самсунг“ получи мл. полицейски инспектор Радослав Георгиев, обслужващ кварталите „Младост – 2“ и „Кошарник“ в гр. Монтана, както и вилната зона.

По случай професионалния празник на МВР от РДПБЗН Монтана са отличени 4-ма служители с „писмена похвала“ от директора на ГД „ПБЗН“ гл. комисар Николай Николов. Началникът на РУ Лом гл. инспектор Георги Петков също е наградил 8 служители на Районното управление в крайдунавския град.

Достойно представяне на танцова формация „Dance machine“ в Национален брейк турнир

Танцова формация „Dance machine“ към Общински младежки взе участие в Национален брейк турнир. Той се проведе през почивните дни в зала „Арена Армеец“ - град София. Джейсън Русенов - bboy Jerry зае престижното второ място в раздел „Юноши“, а Бенедета Дженаеро - bgirl Benny се нареди на трета позиция в раздел „Девоички“. Турнирът се организира за първи път от новосъздадената Българска Брейк Федерация /ББФ/, която вече е лицензирана от Министерството на младежта и спорта. В състезанието се включиха представители от клубове от цяла България във всички възрастови групи. Следващата изява на танцова формация „Dance machine“ е на 31 юли в Разград в турнир отново организиран от ББФ.

православен календар

8 – 14 юли

8 ч Св. вмчк Прокопий. Преп. Теофил Мироточиви
9 п Св. свщмчк Панкратий, еп. Тавроменийски
10 с Св. 45 мчци в Никопол Арменски
11 н † 3 Неделя след Петдесетница. Събор на св. Доростолски мъченици. Св. вмчца Евфимия Всехвална. Св. равноап. княгиня Олга. Преп. Никодим Албански. Гл. 2 утр. ев. 3, ап. 2 Кор. 6:1- 10 (с. 518), лит. ев. Мт 6:22-33 (Тип. с. 369)
12 п Св. мчци Прокъл и Иларию. Праведна Вероника. Преп. Паисий Светогорец
13 в Събор на св. архангел Гавриил. Преп. Стефан Саваит
14 с Св. ап. Акила. Преп. Никодим Светогорец

ОБЩИНА МОНТАНА

НА ОСНОВАНИЕ чл. 69 от НАРЕДБАТА ЗА РЕДА ЗА ПРИДОБИВАНЕ, УПРАВЛЕНИЕ И РАЗПОРЕЖДАНЕ С ОБЩИНСКО ИМУЩЕСТВО

О Б Я В Я

ПРОВЕЖДАНЕ НА ПУБЛИЧНИ ТЪРГОВЕ С ЯВНО НАДДАВАНЕ

1. ЗА ПРОДАЖБА НА НЕДВИЖИМИ ИМОТИ – ЧАСТНА ОБЩИНСКА СОБСТВЕНОСТ

Наименование и описание на предмета на търга	Трайно предназначение на територията	Категория при неполивни условия	Площ /кв.м./	Начална тръжна цена/лева/	Депозит /лева/	Цена на тръжни книжа/лева/	Час на търга
Поземлен имот с идентификатор 48489.180.276 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Монтана, м. „Парта“	зеделска	IV	1 746.00	8 600.00	860.00	30.00	09:15
Поземлен имот с идентификатор 48489.200.650 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Монтана, м. „Парта“	зеделска	IV	3 059.00	10 710.00	1 071.00	30.00	09:30
Поземлен имот с идентификатор 48489.210.511 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Монтана, м. „Парта“	зеделска	IV	2 388.00	7 640.00	764.00	30.00	09:45
Новообразуван имот №670.673, м. „Парта“, землище с. Д. Вереница	зеделска	IV	522.20	1 570.00	157.00	30.00	10:00
Новообразуван имот №670.676, м. „Парта“, землище с. Д. Вереница	зеделска	IV	900.00	2 340.00	234.00	30.00	10:15
Новообразуван имот №670.677, м. „Парта“, землище с. Д. Вереница	зеделска	IV	899.90	2 340.00	234.00	30.00	10:30
Новообразуван имот №670.678, м. „Парта“, землище с. Д. Вереница	зеделска	III	899.90	2 340.00	234.00	30.00	10:45
Новообразуван имот №670.679, м. „Парта“, землище с. Д. Вереница	зеделска	IV	899.90	2 340.00	234.00	30.00	11:00
Новообразуван имот №670.680, м. „Парта“, землище с. Д. Вереница	зеделска	IV	899.90	2 340.00	234.00	30.00	11:15
Новообразуван имот №973.74, м. „Разсадника Врх Затворнишки“, землище с. Д. Белотинци	зеделска	VI	806.20	2 420.00	242.00	30.00	11:30

2. ЗА ПРОДАЖБА НА НЕДВИЖИМ ИМОТ – ЧАСТНА ОБЩИНСКА СОБСТВЕНОСТ

Наименование и описание на предмета на търга	Площ на ПИ /кв. м./	Начална тръжна цена /лева без ДДС/	Депозит /лева/	Цена на тръжни книжа /лева/	Час на търга
Поземлен имот с идентификатор 48489.6.802 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Монтана	575.00	57 500.00	5 750.00	100.00	13:30

Търговете ще се проведат на 26.07.2021 г. в 503 стая на община Монтана.

Тръжните книжа се получават в стая 506, а се заплащат в “Първа Инвестиционна Банка” АД по IBAN BG17FINV91508416677210, код за плащане 44 70 00 или на касата в стая 102.

Депозитът се внася по сметка на община Монтана в “Първа Инвестиционна Банка” АД, IBAN BG68FINV91503316677222, BIC FINVBGSF или на касата в стая 501.

Заявления за допускане до участие в търг се приемат в стая 102.

Краен срок за закупуване на тръжни книжа, внасяне на депозит и подаване на заявления е 14:00 часа на 21.07.2021 г.

Оглед на обекта се осигурява от дирекция “Общинска собственост” при община Монтана, след представяне на документ за закупени тръжни книжа.

Повторен търг при неспечелен имот, ще се проведе на 02.08.2021 г. на същото място, като депозит и заявления за участие се приемат до 14:00 часа на 28.07.2021 г.

За справки: тел. 096 / 394 221, стая 506

Представители на ученически съвети и млади червенокръстци се срещнаха с кмета на Мездра

По повод Европейския ден на солидарност между поколенията (European Day of Solidarity between Generations) - 29 април, представители на ученическите съвети в ОУ „Христо Ботев“ и в ИОУ „Св. св. Кирил и Методий“ и на Клуб „Приатели-доброволци на БМЧК 2016“ при двете градски основни училища се срещнаха с кмета на община Мездра Иван Аспарухов.

В непринуден разговор учениците зададоха на кмета въпроси, които ги вълнуват. Сред тях бяха: Какво е мнението ви за дейността на Българския младежки Червен кръст, как Ученическите съвети, младежката червенокръстка организация и Община Мездра могат да си сътрудничат взаимно, ще бъдат ли изградени повече съоръжения за игра и спорт в гр. Мездра и т. н.

„По-хубаво от това да помагате на хората в нужда, особено в днешните времена на изпитания - няма, сподели пред децата Аспарухов. Това е, може би, най-

голямата човешка добродетел. Продължавайте да правите добро, без да търсите благодарност за това. А в лицето на Община Мездра винаги ще имате партньор за реализирането на всяка една ваша полезна инициатива“.

В знак на уважение посланиците на доброто подариха на Аспарухов тематична рисунка, вдъхновена от Възкресение Христово, а на заместник-кмета Нели Минева - кошничка с великденски яйца, с пожелания за здраве, благополучие, мир и любов.

Ръководителят на Клуб „Приатели-доброволци на БМЧК 2016“ Христина Иванова дари на Община Мездра паметен плакет, с който беше удостоена през 2018 г. за активна червенокръстка дейност по случай 140 години от създаването на Българския червен кръст.

В подкрепа на движението „Заедно за децата!“ на Национална мрежа за децата младите добротворци раздадоха на служители в Общинската администрация специална гривничка - символ на грижата за децата в България.

Над 250 родолюбци почетоха паметта на най-младия Ботев четник Александър Чендов в Ржана планина

Повече от 250 родолюбци от Игнатица, Осеновлаг, Оселна, Зверино, Мездра, Своге, София, Благоевград, Габрово, Етрополе, Радомир, Гергевец и други селища от района на Искърското дефиле се събраха в първата събота на юни в м. „Люцка поляна“ в дебрите на Ржана планина, за да почетат паметта на най-младия Ботев четник - Александър х. Димитров Чендов (1860-1876), загинал за Свободата на България през бунтовната пролет на 1876-та едва на 16-годишна възраст.

По повод 145-ата годишнина от гибелта на „Комитчето“, както е останал в народната памет родения в сливенското село Аладagliй (дн. с. Гергевец) поборник, недалече от лобното му място в м. „Зелени камък“ беше осветена нова паметна плоча, дарена от признателни потомци, върху която, освен неговото име, са изписани имената на родителите му Димитър и Елисавета Чендови-Аладagliйеви и на шестимата му братя и сестри Петър, Стефан, Тодорица, Спас, Захария и Господин.

Водосвет за здраве на присъстващите и техните близки и за упокойна молитва в памет на Александър Чендов отслужи архимандрит Севастиан, игумен на Осеновляшкия манастир „Рождество Богородично“ („Седемте престола“), в съслужие с йеромонах Натанаил, а членове на Национално дружество „Традиция“ отдадоха военни почести и застанаха на почетен караул. По-сетне Негово Високопреподобие освети традиционния курбан.

Възпоменателната проява, която се провежда за дванайсета поредна година, уважиха кметът на община Мездра Иван Аспарухов, кметът на Игнатица Иво Костов, кметът на Гергевец Никола Кънев, председателят на Сдружение „Обединени Балкани“ Андрей Маринков и председателят на Национално дружество „Традиция“ Огнян Маринов.

За трагичната съдба на Комитчето и заветите на националните ни герои говори осеновляшката „Баба Илиция“, 81-годишната Иванка Войнова, по чиято инициатива от 2010 г. насам се организира поклонението в м. „Люцка поляна“.

В знак на признателност за нейната родолюбива дейност Никола Кънев връчи на Войнова поздравителен адрес от името на Община Сливен и поздравителен адрес от Кметство Гергевец до участниците в поклонението, а Огнян Маринов ѝ подари реплики на английския вестник „The Daily News“ от юли-август 1876 г. с репортажите на американския журналист Макгахан за турските зверства по българските земи след Априлското въстание и на вестник „Московские новости“ от април 1877 г. с Манифеста на руския император Александър II за обявяване война на Османската империя.

Пламени слова произнесоха също архимандрит Севастиан и Андрей Маринков. Поклонението завърши с поднасяне на венец от Национален съюз „Единение“ и Сдружение „Обединени Балкани“ и на цветя пред паметната плоча на Александър Чендов.

На Петровден жители и гости на село Дълги Дел отбелязаха храмовия празник на местната църква

Итази година жителите на село Дълги дел почетоха храмовия празник на църквата „Св. Св. Апостоли Петър и Павел“.

Празникът започна с тържествена света литургия, отслужена от архимандрит Пимен. Кметът на селото Горица Григорова дари лични средства за специално приготвения курбан, който бе осветен и раздаден за здраве на местното население и потребителите на ДПЛПР с. Говежда. Сред гостите на събитието бе и кметът на община Георги Дамяново Нина Петкова.

Църквата „Св. Св. Апостоли Петър и Павел“ е със статут на архитектурно-строителна и художествена недвижима културна ценност от Възраждането с категория „местно значение“. Храмът е образец на църковната архитектура от втората половина на 19-и век, дело на първомайсторите от т. н. Славинска възрожденска строителна школа, присъстваща на много места из северо-западните български земи. Дейността на славинските майстори носи белезите на обособена строителна школа, характерна със специфична система от орнаменти и символи в релефна каменна пластика, като неразривна част от архитектурно-художествения образ на паметника.

Автентичността на църковната сграда е запазена в максимална степен. Съхранени са оригиналните архитектурни и конструктивни елементи.

Постигнат е синтез между архитектурата и художественото оформление на църквата. Художествената украса има висока стойност. Художественото оформление онагледява конкретен период в развитието на пластичния език на живописиста и дърворезбата от края на 19-и век.

Филм и сайт представят рибарските традиции в Ломско

КУЛТУРНО НАСЛЕДСТВО НА ДУНАВСКИТЕ РИБАРИ. ОБЩНОСТТА В ЛОМ И ОРСОЯ

Проектът „Културно наследство на Дунавските рибари. Общността в Лом и Орсоя“ на сдружение „Европейски пространства 21“ в партньорство с музеите в Русе и Лом се реализира с подкрепата на Национален фонд „Култура“ по програмата „КУЛТУРНО НАСЛЕДСТВО“ - Модул „Съхранение и популяризиране на културно наследство“, 2020 г.

Филмът „Рибари и пейзажи“, по-стерната изложба „Рибарите от Лом и Орсоя“ и сборникът с разкази „Рибарската общност в Лом“ бяха представени в Нощта в музеите. Инициативата е по проект „Културно наследство на Дунавските рибари“. Общността в Лом и Орсоя“ на сдружение „Европейски пространства 21“, в партньорство с музеите в Русе и Лом. Проф. д-р Николай Ненов, етнолозите Искра Тодорова, Силвия Трифонова от Регионалния исторически музей в Русе и Цвета Ненова, председател на сдружение „Европейски пространства 21“, са извършили етноложко теренно проучване

и са автори на филма, сборника и изложбата, които могат да се видят на сайта <https://fishingheritage.eu/>

Изложбата, сборникът с разкази и филмът бяха представени от авторите в края на юни в Ломския исторически музей. „Много е важно да подчертаем, че рибарите са градски хора, те са част от града, независимо дали говорим за Тутракан, Свищов или Лом. Това са хората, които живеят в своите градове и за това, когато разгърнете дигиталния сборник, с над 80 страници разкази на местни рибари, ще видите как историята тук започва отпреди Втората световна война.“ - каза по време на представянето на изложбата проф. д-р Николай Ненов, автор на сборника с разкази „Рибарската общност в Лом“.

„Проектът е част от системните ни усилия за съхраняване и популяризиране на наследствата на местните общности в България и демонстрира концепцията ни да работим в ефективни партньорства. Финансовата подкрепа на Национален фонд „Култура“ е съществена за подобни начинания. Проектът изследва знанието, уменията и практиките на местната рибарска общност, които имат измеренията на нематериално културно наследство, тъй като са част от традиционния щадящ риболов по Дунав, който съществува от хилядолетия.“ - допълни Цвета Ненова, председател на сдружение „Европейски пространства 21“.

		e-mail: slovoplus@abv.bg slovoplus@yahoo.com
Издател: ИК „Слово плюс“ Монтана, бул. "Пею Яворов" 1, БЦ "Огоста", ет 4		
Параскева Маркова <i>Главен редактор</i> тел. 0876 307 732	Екуп Враца ул. „Цв. Кръстениякова“ 13 ОКС, 3000, п.к. 143, тел.: 092 660 721	
Цветана Костова <i>първи зам. главен редактор</i> тел. 0879 577 469	Екуп Монтана 3400, п.к. 133, ул. „Пею Яворов“ 1 БЦ „Огоста“, ет. 4 офис 404	
Ненчо Славчев <i>зам. главен редактор</i> тел. 0885 708 703	Екуп Вугин тел.: 0889 399 349 0885 708 703	
Георги Петров <i>зам. главен редактор</i> тел. 0899 767 886	Печатница „БГ Принт“ - Враца	

Издателска кооперация „Слово плюс“
членува в Кооперативен съюз - Враца

Художник с ангелско сърце и професорска титла

Георги ПЕТРОВ

Галилей СИМЕОНОВ

Наричат го Чудака от Северозапада, живия класик, ученика на Илия Бешков, приятеля на Радичков, но той си остава Галилей Симеонов или с по-малко известното име, взел го от дядо си, Никола Цветин.

Роден е на 22 юни 1929 г. в село Соточино, днес Гаврил Геново, област Монтана. Завършва гимназия в Берковица, а през 1960 г. и НХА „Николай Павлович“, специалност илюстрация. Работи в областта на графиката. Участва в общи художествени изложби в страната и в представителни изложби на българското изкуство в чужбина. Член е на СБХ. 46 години е преподавател в Художествената академия, професор, завеждал е и катедра „Графика“ в НХА. В периода 1968-1974 г. е творчески секретар на окръжната група на художниците в Монтана. Има възпитаници в цялата страна, обявен е за почетен гражданин на община Георги Дамяново. Автор е на изключително ценни платна и на един от най-емблематичните портрети на Васил Левски. На такава визитка всеки би се възхитил и би я запомнил.

През 1990 г. Галилей Симеонов напуска столицата и до днес живее и твори в Гаврил Геново, област Монтана. Някога, през 1796 г., фамилията му бяга от Горни Лом след размирици с турците и се заселва в тогавашната Сребърница, сегашното Гаврил Геново.

В селото няма човек, който да не познава Галилей. Той е неспокоен художник, с благ характер, с голяма брада, тъжни очи и винаги има какво да каже на съселяните си. Живее близо до природата заедно с грациозните и обичани гъски. За него те са символ на волност, не ги коли. Странен човек е. Като се започне от името му. Нарекли го така заради авантюрист, който се завърнал в селото и разказвал за странстванията си в Италия. Именния си ден обаче художникът празнува на Никулден с риба доволен, че е изпълнил заръката на Бешков да смени името си. В живота винаги се ръководи от една стара народна мъдрост – Залудо работи, залудо не стой. Сам споделя, че обича да се труди. Плод на неуморния му труд, природен талант и на това, че винаги у него надделява чувството да рисува са десетките сполучливи портрети и забележителни художествени платна. Далече е от ежеднезната суматоха и житейски порядки. Пие вода от извор, спи на сламен дюшек, обича да готви, вкухва домашно сирене, и храни без хормони и химикали, меси си хляб по стара рецепта с квас, обожава домашното вино и ракия. Приживе неговите големи приятели Йордан Радичков, Григор Вачков, Иван Давидков, Никола Русев, Светлин Русев са му гостували, за да ги опитат. Страда, че българското село обезлюдява, а земите

остават пустеещи. Живее в разграден двор, в безпорядък. Сам го създава, така му харесва. Има грамофон и слуша джаз.

През 1993 г. къщата му е опожарена. В нея се съхранявали повече от 300 портрета и художествени платна. Художникът не тъжи за унищожените произведения и както сам казва: „Човек може да бъде победен, но не и унищожен, или да бъде унищожен, но не и победен“. И в двата случая намира себе си за победител. Знае кой е виновен за пожара, но не споменава името му. Като по чудо обаче оцеляват портретите на Левски, Ботев и Йовков. „Има нещо свято в тях, някаква магия – огън не ги лови. Къщата е полуизгоряла и до днес, но тези образи, осветлени от свободата и словото, възкръснаха. Вадех ги с трепет и сълзи из пепелта. Останаха ми малко творби, така било писано“ – разказва професорът. Аристократ е той по дух, но често казва, че неговият живот е „сѐмпъл“ и, че е голям наивник, обича хубавата музика и художественото четиво. Преди години съпругата му Елена, лекарка по професия, е лекувала без пари хората от селото. Това прави днес и Галилей, помага на съселяните си да се отърват от сподилите ги болести. Проявява интерес към живота на Грета Гарбо, останала като него сама. Изучава биографиите на знаменити личности, прекланя се пред изкуството на „Мистерията на българските гласове“, свиря на хармоника, често си спомня за своя приятел и съученик Йордан Радичков, който „мина като вчерашния вятър в нашия живот... и сега е от дясната страна на Господ и ни се усмихва от небето“ – завършва художникът.

Запомнят се и думите му: „Вярвам, че тук може да се направи много, стига да спрем с отрицанието. Трябва да потърсим възраждане на духовността. Вярвам, че заедно може много да постигнем. Не бива само да хулим и непрекъснато да сочим с пръст – това не сте направили, онова е трябвало да стане по друг начин, да им търсим кусурите. Нали повече глави мислят по-добре от една. Да постъпваме и мислим за хората по законите на свободата“. В забързаното ни и егоистично ежедневие споделеното от Галилей Симеонов безспорно ни кара да се замислим и преценим поведението си.

Днес домът на прочутия художник-график е напълно обновен. Със съдействието на кмета на община Георги Дамяново Нина Петкова и на кмета на село Гаврил Геново Филип Филипов, служители и приятели на общината, местни дарители, няколко фирми и фондации на къщата е направен чисто нов покрив, изолиран с вата, ново ВиК захранване, ново ел. захранване, нова PVC дограма, стени и таван с гипсокартон, под и баня с плочки, мебели за обзавеждане и бяла техника за дома на твореца.

На 91 години професор Галилей Симеонов продължава да живее по своя си начин – в безпорядък, но разпръскващ доброта и мъдрост, достолепие и достойнство.

Градината на любовта на Петя Пешева

„Моята градина“, Петя Пешева, Издателство „Ифо дизайн“ - 2021 г.

Цветана КОСТОВА

„Моята градина“ е дебютната книга на все още младата, но и безспорно талантива поетеса Петя Пешева, която поднася на читателя своята житейска философия, мисли и чувства със завладяващо умение и вдъхновеност. Още в самото заглавие на стихосбирката, а и във въведението ѝ тя категорично заявява и внушава силата на своя дух и характер, използвайки метафорична художественост. Своята човешка душевност, личния си свят авторката разкрива чрез оригиналната метафора „моята градина“ тя е градинарят и счита, че е отговорна за всичко в живота си с всичките си извисявания, грешки и отклонения, с всичките си слабости и прозрения. Използвайки и народната пословица, че „каквото сам посееш, това и ще ожънеш“, Петя до болка разголява душата си и споделя искрено и безпощадно своето съзряване като личност.

„Една молитва пише се в душата
за благодарност, проща и любов“.
(„Молитва“)

Разбрала е, че силата на словото е във всяка буква в него и е важно да го владееш и да виждаш у него послание и откритие на „нови земи“, да описваш с него човешки съдби. Видно е голямото старание на поетесата в търсенето на поетичната магия, която е нужна както на самата нея, така и на хората. Държи на фундаменталното правило да се пише ясно, точно, разбираемо и уверено. Своята творческа позиция изразява в едно от най-ярките си стихотворения, което използва за поетически финал в книгата си – „Запетая“. Може би неволно, но и много уместно сякаш се противопоставя на онези творци, които се увличат по модерните похвати за неизползване на препинателните знаци в поетическата реч. Доказателството за ролята на запетаята е запомнящо се, а и „съдържащо важна поука – „не мога!“ или пък „Не, мога!“...

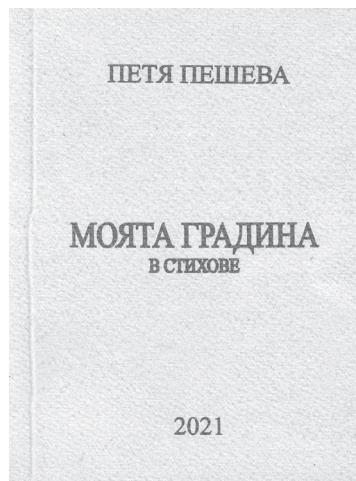
„Грамматиката знам е строга,
но запетаята поставям аз“.

Прекрасно е, че се гордее със самата себе си и се обича, че е родена жена, способна да привлича „енергия и чувства“; че очите ѝ са измити с „пречиствена сълза“, че е обичана съпруга; че в семейството пред нея любимият ѝ мъж „развява бялото знаме“

Понякога се чувства като „птица без небе“; момиче играещо на вятърни мечти, но винаги е готова да махне с ръка и „плевелите в себе си да изкорени“. На много въпроси търси отговори. Прави ѝ чест, че е разбрала нещо много важно – „човек, за да се учи, е роден“. И особено да е с „лека съвест“ защото тя дава и „лека нощ“ на хората. А още по-важно е „с добрина и други да дариш“.

Петя Пешева се превръща в личен пример за това, че човек цял живот трябва да се учи. И като поетеса тя е длъжна да го прави. Нужно е да усъвършенства стихосложението на творбите си Стихотворението ѝ „Песен за камъка“ е удивителна метафора на любовта като „живот“ и като „плод“ и е творчески залог за бъдещи лирически постижения на авторката.

И като на „добър градинар“ пожелаваме на Петя да проявява непрекъснато грижовност за всяко ново цвете, поникнало в поетичната ѝ градина.

Поетичен салон

Матей ШОПКИН

Към народа

Сред тези баладични планини,
сред езера, раздоли и полета,
стани, народе български, стани
и промени съдбата си проклета.
Не чакай чужда помощ и недей
потъва в пепелища от забрава.
Стани и с млади сили заживей
като народ, достоен за прослава.
И нека твоят път да заблести,
тъй както е блестял през вековете.
И нека над помръкнали мечти
да свети вечността на върховете.
О, върховете с горди имена
на храбри пълководци и поети.
И нека да изгряват знамена
над нови настъпления развети.
Надмогнал вероломства и злини,
отрекъл и заблуди, и кошмари,
стани, народе български, стани,
за да спасиш душата на България!

Боян АНГЕЛОВ

Заблуди

Превзехме нищото, поете,
а всичкото встрани остана.
Защо замръкнаха и двете
между „разни го“ и „осанна“?
Какво научи вълноломът
от пнята студено-тъмна?
Удавиците още помнят,
че пред очите им не съмна,
защото хлътнаха в талаза
ожесточен и всеобхватен.
Спри, бих могъл да те опазя,
ако намеря път обратен!
За вероломните разстрели
не позволиха да попитам.
Внушиха ми, че сме ги вплели
в несигурния алгоритъм,
от който връщане не трябва
да има и ще ни отправи
към нищото, но то отплава
върху изгнили переправи.
Ако победата с такова
самовнушение се буди,
най-сигурната ѝ основа
ще бъдат нашите заблуди.

Георги КОНСТАНТИНОВ

Днешната надежда

Картината в родината
да бъде променена.
Да падне мафиотския модел...
Днес нашата надежда е по-ценна
и от самата,
много трудна цел.
Не мислено, а гласно да поискаме
да спрем грабежа
на крадците с власт.
Сред куп лъжи да блесне чиста истина:
родината сме всички ние!
Ти и аз!
Тя не е собственост
на алчните тулупи,
забили нокти в българската плът.
Дошел е ден, да разрушим уюта им,
да продължим без тях
по своя стръмен път.
Надеждата сега до нас застана.
В деня мъглив
просветва синева...
От нас зависи трудната промяна -
ако желаем истински това!

юли 2021